

ת"פ (עכו) 11206-07-24 - מדינת ישראל - שלוחת גליל נ' פלוני

ת"פ (עכו) 11206-07-24 - מדינת ישראל - שלוחת גליל נ' פלוני שלום עכו

ת"פ (עכו) 11206-07-24

מדינת ישראל - שלוחת גליל

נגד

פלוני (עציר)

בית משפט השלום בעכו

[05.12.2024]

כבוד השופטת ענבל הוכמן-אמויאל

גזר דין

הנאשם הורשע ע"פ הודאתו בשתי עבירות גרימת חבלה של ממש - בת זוג- עבירה לפי סעיף 382 (ג) +380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין).

האישום

1. ביום 21.11.24 הודה הנאשם בעובדות כתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת הסדר דיוני. ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם והמתלוננת הנם בני זוג ולהם שני ילדים קטינים.

2. ביום 28.6.24 פרץ וויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת, הנאשם אחז בחוזקה בזרועותיה וגרם לה לסימנים כחולים. המתלוננת נדחפה על ידי הנאשם לכיוון חלון וכאשר היא הרימה את ידיה להגן על ראשה, החלון התנפץ וכתוצאה מכך נגרם לה חתך באורך 10 ס"מ והיא נזקקה לתפרים. בנוסף מתאר כתב האישום אירוע בו הנאשם שרט את המתלוננת בפניה.

טיעוני המאשימה

3. המאשימה הגישה את טיעוניה בכתב (ת/2). המאשימה עותרת למתחם שנע בין 12-24 חודשי מאסר, מאסר על תנאי, התחייבות ופיצוי למתלוננת.

4. ביחס לערכים המוגנים, טוענת המאשימה כי הנאשם פגע בערכי כבוד האדם והשמירה על שלמות גופה וביטחונה של המתלוננת ולפגיעה בשלום הציבור בכללותו. התנהגותו של הנאשם ברוטאלית, והוא משתמש בכוח הזרוע על מנת להטיל מורא על המתלוננת בתוך התא המשפחתי.

המאשימה הפנתה למספר פסקי דין בהתייחס למדיניות הענישה הנוהגת, אליהם אתייחס בהמשך.

5. המאשימה מפנה לרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) ממנו עולה כי לנאשם 3 הרשעות קודמות.

6. על כן, מבקשת המאשימה לגזור את עונשו של הנאשם ברף הבינוני גבוה של המתחם. טיעוני הנאשם

7. נטען, כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר, לקח אחריות מלאה והביעה חרטה אמיתית. עוד נטען, כי לנאשם אין הרשעות קודמות בתחום האלימות וממילא הרשעתו האחרונה הנה בתחום הסמים, משנת 2016. עוד טוען ב"כ הנאשם, כי מאז מעצרו המשפחה בקשר עם הנאשם, לרבות ילדיו הקטינים והמתלוננת. הנאשם הנו נכה ב- 100% ומתפרנס מקצבת נכות ומעסק של המתלוננת, עסק אשר פתחה בעידודו של הנאשם והם עובדים בו ביחד.

ביחס לנסיבות ביצוע העבירה נטען, כי רף האלימות אינו גובה ואף החתכים שנגרמו למתלוננת אינם כתוצאה ישירה מהתקיפה של הנאשם, אלא מכך שהמתלוננת הרימה את ידיה על מנת להתגונן. 8. ב"כ הנאשם לא טען למתחם ספיציפי, וטען כי יש להסתפק בימי מעצרו.

דבר הנאשם

9. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה וטען כי מדובר בטעות קטנה. לדבריו, כל יום רוצים אותו בבית וזו פעם אחרונה שהוא עושה טעות כזו (עמ' 12 שורה 19-21).

דין והכרעה

10. בהתאם לתיקון 113 וסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה, בנסיבותיו, ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק, בקביעת מתחם הענישה יש לקחת בחשבון את הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת והנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט' לחוק. בגזירת העונש המתאים בתוך מתחם הענישה, יתחשב ביהמ"ש בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם לאמור בסעיף 40יא לחוק. קביעת מתחם העונש ההולם

11. הערכים המוגנים

הערך המוגן בעבירות אלימות הוא שמירה על שלמות הגוף, שלווה הנפש ותחושת הביטחון האישי של אדם, בפרט בתוך התא המשפחתי שלו. חומרה מיוחדת יש בתקיפת בני משפחה, בתוך ביתם מבצרם. בע"פ 6758/07 פלוני נגד מדינת ישראל [פורסם בנבו] (ניתן ביום 11.10.2007) נקבע כי

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים בעבירת אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך המשפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה, וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג; באלימות במשפחה, נגישותם של קורבנות העבירה למערכת המשטרית או למערכות הסיוע האחרות היא ענין מורכב וקשה, הטעון רגשות חזקים, פחדים ואימה. הבושה, והרצון לשמור על שלמות המשפחה הופך לא אחת את התלונה על אלימות במשפחה למהלך קשה וטעון. לא אחת, קיימת תלות כלכלית ורגשית של בן הזוג המוכה בבן הזוג המכה, ותלות זו גם היא מקשה על חשיפת הפגיעה. גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה..."

לא לחינם המחוקק קבע כפל עונש בגין עבירות תקיפה המופנות כלפי בנות זוג. קשה לדמין את תחושות האימה וההשפלה של קורבן העבירה ואת כוחות הנפש שעל המתלוננת לגייס כדי לאזור כוחות ולהתלונן במשטרה. על בתי המשפט לשלוח מסר שיעודד את חשיפת הפגיעה, באמצעות החמרת הענישה.

עוד ראוי להפנות לדברים שנפסקו לאחרונה בע"פ 3335/23 מדינת ישראל נ' אנדריי בורי 6.7.2023 "עבירות אלימות בין בני זוג, גם אם הן מתחילות בעצימות שאינה גבוהה, עלולות להסלים במהרה לעבירות אלימות המסתיימות בתוצאות טראגיות" (ע"פ 5778/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 26 [פורסם בנבו]

((28.02.2023) עולה, אפוא, צורך להטיל ענישה משמעותית ומרתיעה במקרים כמו המקרה דנא, המאופיינים בריבוי מעשי אלימות לאורך זמן, גם אם אינם בעצימות גבוהה - על מנת לגדוע את הסכנה באיבה."

לא למותר לציין, כי רק בשנה שחלפה (2023), נרצחו 20 נשים על ידי בן משפחה ובשנת 2024 שעדיין לא הסתיימה, נראה כי הנתונים עגומים לא פחות (הנתונים מתוך אתר שדולת הנשים בישראל. www.iwn.org.il).

12. מדיניות הענישה הנוהגת

תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בת זוג

ברע"פ 7951/10 ניב נ' מדינת ישראל נדחתה בקשת רשות ערעור מטעם נאשם לאחר שנדחה ערעורו על גזר הדין. הנאשם הורשע בבית משפט השלום, על יסוד הודאתו, בעבירות של תקיפת בת זוג ואיומים, בכך שסטר על פניה של המתלוננת, הצמיד סכין לצווארה ואיים להרגה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה והתחייבות.

ברע"פ 7004/22 פלוני נ' מדינת ישראל (26.10.2022) בעת ויכוח בין המבקש ובת זוגו, הרים המבקש את בתם הפעוטה וכשהמתלוננת העירה לו על כך, הכה אותה, המתלוננת בתגובה דחפה אותו, והמבקש תקף אותה שוב בכך שהכה אותה במכת אגרוף לעינה. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין 6 חודשי מאסר שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית, וגזר על המבקש, נעדר עבר פלילי, 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

בת"פ 1201-03-24 מדינת ישראל נ' פלוני (13.5.24), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש ועבירה של שיבוש מהלכי משפט. המתלוננת והנאשם בני זוג נשואים, הנאשם תקף את המתלוננת באופן שתפס אותה בשיערה, נתן לה מכות בראשה ובפניה, בעט ברגליה, כל זאת תוך שהוא מושך בשיערה ואומר לה "אני לא רוצה לעשות לך סימנים, אני נותן לך רק בראש". בנסיבות אלה, הגיעו השוטרים לדירה, הנאשם ברח, ותוך כדי גביית עדות מן המתלוננת התקשר אליה הנאשם ואמר לה, שאם תתלונן במשטרה לא יהיה לה טוב. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמה למתלוננת חבלה של ממש. ביהמ"ש קבע מתחם העונש ההולם נע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

בת"פ 55816-03-24 מדינת ישראל נ' פלוני (עציר) (15.7.24), הנאשם הורשע בביצוע עבירה של תקיפת בת זוג, תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש וכן ריבוי עבירות איומים. המתלוננת והנאשם הנם בני זוג ולהם בן קטין יליד 2024. המתלונן הכה את המתלוננת לאחר וויכוח על מכשיר הטלפון הנייד, חנק אותה ונשך אותה. לאחר מכן היכה אותה בראשה עם חיתול. כתוצאה מהתקיפה נגרם למתלוננת אודם על צווארה ונפיחות קלה בגרון. בהזדמנות אחרת, כאשר החזיקה המתלוננת את הפעוט בידה, נשך אותה הנאשם וגרם לה לסימן אדום על ידה. כמו כן איים עליה הנאשם במספר הזדמנויות כי יירצח אותה אם תתלונן. ביהמ"ש קבע כי מתחם העונש ההולם הנו 10-20 חודשי מאסר. על הנאשם נגזרו 10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

הפסיקה אליה הפנתה המאשימה מצאתי לנכון להפנות כדלקמן:

ת.פ. 10446-03-21 (שלום כפר סבא) מדינת ישראל נ' זידאן. הנאשם היכה את המתלוננת, אחותו, בבקבוק וכתוצאה מכך החלה המתלוננת לדמם מראשה. ביהמ"ש קבע מתחם שנע בין 10-24 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 14 חודשי מאסר בפועל. יצוין כי ביהמ"ש התרשם מעיוותי חשיבה של הנאשם וממסוכנות גבוהה. בפסיקה אליה ב"כ הנאשם מצאתי לנכון להפנות כדלקמן:

ת.פ. 61108-11-22 (שלום עכו) מדינת ישראל נ' עאלם, הנאשם הורשע בתקיפת בת זוג, איומים והיזק לרכוש במזיד. ע"פ עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם משך בשיערו של המתלוננת, איים עליה כי ישרוף את בגדיה ויגרש אותה מהבית. באירוע אחר, משך בחולצתה של המתלוננת והוציא אותה ביחד עם ביתה הקטינה מחוץ לבית ולאחר מכן שלח לה סרטון בו הוא נראה שובר חפצים בבית. ביהמ"ש קבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל והטיל עונש של 100 ימי מאסר ועונשים נלווים. אציין כי במקרה זה מדובר בעבירת תקיפה סתם, אך הצטרפו אליה עבירות נוספות וכן היה מדובר במספר מקרים.

13. חומרת העבירות, נסיבות ביצוע העבירה ומידת אשמו של הנאשם.

הנאשם הנו האשם הבלעדי בביצוע העבירות.

לחומרא שקלתי את העובדה כי מדובר באירוע מתמשך, בו תחילה הנאשם אחז בחוזקה בזרועותיה של המתלוננת ובהמשך כאשר ניסתה להשתחרר, המשיך הנאשם לרדוף אחריה עד לחלון ודחף אותה. כמו כן התחשבתי בכך כי לא מדובר במעידה חד פעמית, שכן כתב האישום מגלה גם מקרה אלימות נוסף במועד אחר.

- לא מצאתי מקום להתחשב בצורה משמעותית לקולא, כנטען ע"י הסניגור, בעובדה כי החבלה שנגרמה כתוצאה מניפוץ החלון, לא נגרמה ישירות מהדחיפה של הנאשם. העובדה כי המתלוננת הרימה את ידיה על מנת להתגונן מפני הנאשם ובכך ניפצה את החלון, אינה יכולה לעמוד לזכותו. מדובר בתוצאה ישירה לאלימות שהופנתה כלפיה, והנה תוצאה מסתברת אותה יכול היה הנאשם לצפות.
- החבלות שנגרמו למתלוננת כתוצאה היו קשות, שכן היא נזקקה לתפרים, אם כי נתתי משקל מה לעובדה כי בשתי התקיפות הנוספות החבלות שנגרמו היו פחות משמעותיות.
14. לסיכום, מידת הפגיעה בערך המוגן בענייננו היא בינונית.
15. לאור כל האמור לעיל, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל וכן ענישה נלווית.
16. לא מצאתי כי התקיימו נסיבות לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום, או הגנה על שלום הציבור.
17. נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה
- לנאשם עבר פלילי אך לא בתחום האלימות במשפחה, הוא הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר וכן את הצורך שהמתלוננת תעיד. כמו כן התחשבתי במצבו הבריאותי של הנאשם.
- מאידך התרשמתי מדבריו לפיהן עשה "טעות קטנה", כי הוא ככל הנראה אינו מפנים עד תום את החומרה שבמעשים. בהתחשב באמור, החלטתי לגזור על הנאשם עונש בחלק הבינוני של המתחם.
18. לאור האמור לעיל אני גוזרת הנאשם את העונשים הבאים:
1. 8 חודשי מאסר בפועל שימונו מיום מעצרו. 28.6.24
2. מאסר על תנאי בן 4 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג פשע ויורשע בגינה.
3. מאסר על תנאי בן 3 חודשים למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירת אלימות פיזית מסוג עוון, לרבות עבירת איומים, או עבירת היזק לרכוש במזיד, ויורשע בגינה.
4. התחייבות בסך 2,000 ₪, שלא יעבור עבירה בה הורשע בתיק זה במשך שלוש מיום שחרורו.
- בנסיבות תיק זה, ובשים לב לרצונה של המתלוננת לחזור ולנהל משק בית משותף עם הנאשם, לא מצאתי להטיל עונש של פיצוי.
- ניתן היום, ד' כסלו תשפ"ה, 05 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.